॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥पश्चमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां तृतीयकाण्डे पश्चमः प्रश्नः॥

पूर्णा पृश्चादुत पूर्णा पुरस्तादुन्मध्यतः पौर्णमासी जिंगाय। तस्यां देवा अधि संवसन्त उत्तमे नाकं इह मांदयन्ताम्। यत्ते देवा अद्धुर्भाग्धेयममांवास्ये संवसन्तो महित्वा। सा नो यज्ञम्पिपृहि विश्ववारे र्यिं नो धेहि सुभगे सुवीरम्। निवेशनी संगमनी वसूनां विश्वां रूपाणि वसून्यावेशयन्ती। सहस्रपोष सुभगा रर्गणा सा न आ गन्वर्चसा॥१॥

संविदाना। अग्नीषोमौ प्रथमौ वीर्येण वसूँत्रुद्रानीदित्यानिह जिन्वतम्। माध्य हि पौर्णमासं जुषेथां ब्रह्मणा वृद्धौ सुंकृतेनं सातावथास्मभ्य सहवीरा र र्यिं नि यच्छतम्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्चाग्नीनादंधत् ते दंर्शपूर्णमासौ प्रैप्सन्तेषामङ्गिरसां निरुप्त ह्विरासीदथांदित्या एतौ होमावपश्यन्तावंजुहवुस्ततो व ते दंर्शपूर्णमासौ॥२॥

पूर्व आलंभन्त दर्शपूर्णमासावालभंमान एतौ होमौं

पुरस्तां ज्ञुहुयाथ्साक्षादेव दंर्शपूर्णमासावा लंभते ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वै दंर्शपूर्णमासावालंभेत् य एनयोरनुलोमं चं प्रतिलोमं चं विद्यादित्यंमावास्यांया ऊर्ध्वं तदंनुलोम-म्पौणमास्ये प्रंतीचीनं तत्प्रंतिलोमं यत्पौणमासीम्पूर्वामालभेत प्रतिलोममेनावा लंभेतामुमंपक्षीयंमाणमन्वपं॥३॥

क्षीयेत सार्स्वतौ होमौं पुरस्तां ज्ञुहुयादमावास्यां वै सरंस्वत्यनुलोममेवैनावा लंभतेऽमुमाप्यायंमानुमन्वा प्यांयत आग्नावैष्णवमेकांदशकपालम्पुरस्तान्निर्वपेथ्सरंस्वत्यै चुरु सर्रस्वते द्वादंशकपालं यदाँग्नेयो भवंत्यग्निर्वै यंज्ञमुखं यंज्ञमुखमेवर्द्धिम्पुरस्ताँद्धते यद्वैष्ण्वो भवंति यज्ञो वै विष्णुंर्यज्ञमेवारभ्य प्र तंनुते सरंस्वत्यै चरुभंवति सरंस्वते द्वादंशकपालोऽमावास्यां वै सरंस्वती पूर्णमांसः सरंस्वान्तावेव साक्षादा रंभत ऋभ्नोत्यांभ्यान्द्वादंशकपालः सरंस्वते भवति मिथुनत्वाय प्रजांत्ये मिथुनौ गावौ दक्षिंणा समृंद्धौ॥४॥

वर्चसा वै ते दंर्शपूर्णमासावपं तनुते सरंस्वत्यै पश्चंविश्शतिश्च॥१॥॥——[१] ऋषयो वा इन्द्रम्प्रत्यक्षं नापंश्यन्तं वसिष्ठः

प्रत्यक्षंम्पश्यथ्सों ऽब्रवीद्वाह्मणं ते वक्ष्यामि यथा त्वत्पुंरोहिताः प्रजाः प्रजिन्ष्यन्तेऽथ मेतंरभ्य ऋषिंभ्यो मा प्र वीच इति तस्मां एतान्थ्स्तोमंभागानब्रवीत्ततो वसिष्ठपुरोहिताः प्रजाः प्राजांयन्त तस्मांद्वासिष्ठो ब्रह्मा कार्यः प्रैव जायते रिश्मरेसि क्षयांय त्वा क्षयं जिन्वेति॥५॥

आहु देवा वै क्षयों देवेभ्यं एव यज्ञम्प्राह् प्रेतिंरस् धर्माय त्वा धर्मं जिन्वेत्यांह मनुष्यां वै धर्मो मनुष्येभ्य एव यज्ञम्प्राहान्विंतिरसि दिवे त्वा दिवें जिन्वेत्यांहैभ्य एव लोकेभ्यों यज्ञम्प्राहं विष्टम्भोऽसि वृष्टौं त्वा वृष्टिं जिन्वेत्यांह वृष्टिंमेवावं॥६॥

रुन्द्वे प्रवास्यंनुवासीत्यांह मिथुन्त्वायोशिगंसि वसुंभ्यस्त्वा वसूंश्चिन्वेत्यांहाष्टौ वसंव एकांदश रुद्रा द्वादंशादित्या पृतावंन्तो वै देवास्तेभ्यं पृव यज्ञम्प्राहौजोंऽसि पितृभ्यंस्त्वा पितृश्चिन्वेत्यांह देवानेव पितृननु सं तंनोति तन्तुंरसि प्रजाभ्यंस्त्वा प्रजा जिंन्व॥७॥

इत्यांह पितृनेव प्रजा अनु सं तंनोति पृतनाषाडंसि पृशुभ्यंस्त्वा पृशूञ्जिन्वेत्यांह प्रजा एव पृशूननु सं तंनोति रेवद्स्योषंधीभ्यस्त्वौषंधीर्जिन्वेत्याहौषंधीष्वेव पृशून्प्रति ष्ठापयत्यभिजिदंसि युक्तग्रावेन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्यांहाभिजित्या अधिपतिरसि प्राणायं त्वा प्राणम्॥८॥

जिन्वेत्यांह प्रजास्वेव प्राणान्दंधाति त्रिवृदंसि प्रवृद्सीत्यांह मिथुन्त्वायं स॰रोहोंऽसि नीरोहोंऽसीत्यांह प्रजांत्ये वसुकोंऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीत्यांह प्रतिष्ठित्ये॥९॥

जि्नवेत्यवं प्रजा जिंन्व प्राणित्रिष्शर्च॥२॥॥————[२]

अग्निनां देवेन पृतंना जयामि गायत्रेण छन्दंसा त्रिवृता स्तोमेन रथंतरेण साम्नां वषद्कारेण वज्रेण पूर्वजान्भ्रातृंव्यानधंरान्पादयाम्यवैनान्बाधे प्रत्येनान्नुदे-ऽस्मिन्क्षयेऽस्मिन्भूंमिलोके यौंऽस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्मो विष्णोः क्रमेणात्येनान्क्रामामीन्द्रेण देवेन पृतंना जयामि त्रेष्टुंभेन छन्दंसा पश्चद्शेन स्तोमेन बृह्ता साम्नां वषद्कारेण वज्रेण॥१०॥

सहुजान् विश्वेभिर्देवेभिः पृतंना जयामि जागंतेन् छन्दंसा सप्तद्शेन् स्तोमेन वामदेव्येन् साम्नां वषद्क्षारेण् वर्ज्रेणापर्जानिन्द्रेण स्युजों वय सांस्ह्यामं पृतन्यतः। प्रन्तों वृत्राण्यंप्रति। यत्ते अग्रे तेज्नस्तेनाहं तेज्ञस्वी भूयासं यत्ते अग्रे वर्चस्तेनाहं वंचस्वी भूयासं यत्ते अग्रे हर्स्तेनाह हंरस्वी भूयासम्॥११॥

बृह्ता साम्रां वपद्भारेण वर्ज्ञेण पद्वंत्वारि श्रिचा। ————[3]
ये देवा यंज्ञहनों यज्ञमुषंः पृथिव्यामध्यासंते। अग्निर्मा तेभ्यों रक्षतु गच्छेम सुकृतों व्यम्। आगंन्म मित्रावरुणा

वरेण्या रात्रीणाम्भागो युवयोर्यो अस्ति। नार्कं गृह्णानाः सुंकृतस्यं लोके तृतीयं पृष्ठे अधि रोचने दिवः। ये देवा यंज्ञहनो यज्ञमुषोऽन्तिरक्षेऽध्यासंते। वायुर्मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेम सुकृतो व्यम्। यास्ते रात्रीः सवितः॥१२॥

देवयानीरन्त्रा द्यावांपृथिवी वियन्ति। गृहैश्च सर्वैः प्रजया न्वग्रे सुवो रुहांणास्तरता रजारेसि। ये देवा यंज्ञहनो यज्ञमुषो दिव्यध्यासंते। सूर्यो मा तेभ्यो रक्षतु गच्छेंम सुकृतो वयम्। येनेन्द्रांय समर्भरः पयारेस्युत्तमेनं हिविषां जातवेदः। तेनांग्रे त्वमुत वंधयेमर संजातानाङ् श्रेष्ठ्य आ धौह्येनम्। यज्ञहनो वै देवा यंज्ञमुषंः॥१३॥ सन्ति त एषु लोकेष्वांसत आददांना विमश्राना यो ददांति यो यजते तस्यं। ये देवा यज्ञहनः पृथिव्यामध्यासंते ये अन्तरिक्षे ये दिवीत्यांहेमानेव लोका रस्तीत्वा सगृंहः सपंशुः सुवर्गं लोकमेत्यप् वै सोमेनेजानाद्देवतांश्च यज्ञश्चं कामन्त्याग्नेयं पञ्चंकपालमुदवसानीयं निर्वपेदग्निः सर्वा देवताः॥१४॥

पाङ्को युज्ञो देवताँश्चैव युज्ञं चार्व रुन्छे गायुत्रो वा अग्निर्गायुत्रछंन्दास्तं छन्दंसा व्यर्धयित् यत्पश्चंकपालं करोत्यष्टाकंपालः कार्यों ऽष्टाक्षंरा गायुत्री गांयुत्रों-ऽग्निर्गायुत्रछंन्दाः स्वेनैवेनं छन्दंसा समर्धयित पुङ्ग्रीं याज्यानुवाक्ये भवतः पाङ्को युज्ञस्तेनैव युज्ञान्नैतिं॥१५॥

स्वितर्देवा यंज्ञमुषः सर्वा देवतास्त्रिचंत्वारिश्शच॥४॥॥————[४]

सूर्यो मा देवो देवेभ्यः पातु वायुर्न्तरिक्षाद्यजमानो-ऽग्निर्मा पातु चक्षुंषः। सक्ष् शूष् सिवंतर्विश्वंचर्षण एतेभिः सोम् नामंभिर्विधेम ते तेभिः सोम् नामंभिर्विधेम ते। अहम्प्रस्तांदहम्वस्तांदहं ज्योतिषा वि तमों ववार। यदन्तरिक्षं तदुं मे पिताभूदहर सूर्यमुभ्यतों ददर्शाहम्भूयासमुत्तमः संमानानाम्॥१६॥

आ संमुद्रादाऽन्तिरिक्षात्प्रजापंतिरुद्धिं च्यांवयातीन्द्रः प्र स्रौतु मुरुतो वर्षयन्तूत्रंम्भय पृथिवीम्भिन्द्धीदं दिव्यं नर्भः। उद्गो दिव्यस्यं नो देहीशांनो वि सृंजा दितम्। पृशवो वा पृते यदांदित्य पृष रुद्रो यद्ग्रिरोषंधीः प्रास्याग्नावांदित्यं जुंहोति रुद्रादेव पृशूनन्तर्दधात्यथो ओषंधीष्वेव पृशून्॥१७॥

प्रति ष्ठापयति क्विर्यज्ञस्य वि तंनोति पन्थां नाकंस्य पृष्ठे अधि रोचने दिवः। येने हृव्यं वहंसि यासि दूत इतः प्रचेता अमुतः सनीयान्। यास्ते विश्वाः स्मिधः सन्त्यंग्रे याः पृंथिव्याम्बर्हिषि सूर्ये याः। तास्ते गच्छन्त्वाहंतिं घृतस्यं देवायते यजमानाय शर्मः। आशासानः सुवीर्यः रायस्पोष्ड् स्विष्यम्। बृह्स्पतिना राया स्वगाकृतो मह्यं यजमानाय तिष्ठ॥१८॥

सं त्वां नह्यामि पर्यंसा घृतेन सं त्वां नह्याम्यप ओषंधीभिः। सं त्वां नह्यामि प्रयंसा घृतेन सं त्वां नह्याम्यप ओषंधीभिः। सं त्वां नह्यामि प्रजयाहम् सा दीं क्षिता संनवो वार्जम्समे। प्रेतु ब्रह्मण्स्पत्नी वेदिं वर्णेन सीदतु। अथाहमंनुकामिनी स्वे लोके विशा इह। सुप्रजसंस्त्वा वय र सुपत्नीरुपं सेदिम। अग्नें सपत्नदम्भंनमदंब्यासो अदाँभ्यम्। इमं विष्यांमि वर्रणस्य पाशम्॥१९॥

यमबंधीत सिवता सुकेतंः। धातुश्च योनौं सुकृतस्यं लोके स्योनं में सह पत्यां करोमि। प्रेह्युदेह्युतस्यं वामीरन्वग्निस्ते-ऽग्रं नयत्वदितिर्मध्यं ददता र रुद्रावंसृष्टासि युवा नाम् मा मां हिरसीर्वसुंभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यो विश्वेभ्यो वो देवेभ्यंः पन्नेजनीर्गृह्णामि युज्ञायं वः पन्नेजनीः सादयामि विश्वंस्य ते विश्वांवतो वृष्णियावतः॥२०॥

तवाँग्ने वामीरनुं संदश्चि विश्वा रेता रेसि धिषीयागं देवान् यज्ञो नि देवीर्देवेभ्यों यज्ञमंशिषन्नस्मिन्थ्सुंन्वति यज्ञमान आशिषः स्वाहांकृताः समुद्रेष्ठा गंन्ध्वमा तिष्ठताऽनुं। वातंस्य पत्मंन्निड ईडिताः॥२१॥

पाशुं वृष्णियावतस्त्रिष्ट्शर्च॥६॥॥------[६]

वृषद्भारो वै गांयत्रियै शिरोंऽच्छिन्तस्यै रसः परांपत्थ्स पृथिवीम्प्राविश्य्य खंदिरोंऽभवद्यस्यं खादिरः स्रुवो भवंति छन्दंसामेव रसेनावं द्यति सरसा अस्याहृतयो भवन्ति तृतीयंस्यामितो दिवि सोमं आसीत्तं गांयत्र्याहंर्त्तस्यं पूर्णमंच्छिद्यत् तत्पूर्णोऽभवृत्तत्पूर्णस्यं पर्णृत्वं यस्यं पर्णृमयी जुहः॥२२॥

भवंति सौम्या अस्याहुंतयो भवन्ति जुषन्ते उस्य देवा आहुंतीर्देवा वे ब्रह्मंत्रवदन्त् तत्पूर्ण उपांशृणोथ्सुश्रवा वे नाम् यस्यं पर्णमयी जुहूर्भवंति न पाप श्रोक श्रेष्णोति ब्रह्म वे पूर्णो विण्मुरुतोऽत्रं विण्मारुतौऽश्वत्थो यस्यं पर्णमयी जुहूर्भवृत्याश्वंत्थ्युप्भृद्धह्मंणैवात्रुमवं रुन्द्धेऽथो ब्रह्मं॥२३॥

पुव विश्यध्यूहित राष्ट्रं वै पुर्णो विडेश्वत्थो यत्पर्णमयी जुहूर्भवत्याश्वंत्थ्युप्भृद्राष्ट्रमेव विश्यध्यूहित प्रजापितिवी अंजुहोथ्सा यत्राहुंतिः प्रत्यतिष्ठत्ततो विकेङ्कत् उदितिष्ठत्ततः प्रजा अंसृजत् यस्य वैकेङ्कती ध्रुवा भवंति प्रत्येवास्याहुंतयस्तिष्ठन्त्यथो प्रेव जांयत एतद्वे स्रुचाः रूपं यस्यैवः रूपाः स्रुचो भवंन्ति सर्वांण्येवैनः रूपाणि पशूनामुपं तिष्ठन्ते नास्यापंरूपमात्मञ्जांयते॥२४॥

जुहूरथो ब्रह्मं सुचार स्प्तदंश च॥७॥॥————[७] उपयामगृहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा ज्योतिष्मते ओषंधीभ्यश्चतुंर्दश च॥८॥॥

ज्योतिष्मन्तं गृह्णाम् दक्षांय दक्षवृधे रातं देवेभ्यौं-ऽग्निजिह्लेभ्यंस्त्वर्तायुभ्य इन्द्रंज्येष्ठेभ्यो वर्रणराजभ्यो वातांपिभ्यः पूर्जन्यांत्मभ्यो दिवे त्वान्तरिक्षाय त्वा पृथिव्ये त्वापेन्द्र द्विषतो मनोऽप जिज्यांसतो ज्ह्यप् यो नी-ऽरातीयति तं जंहि प्राणायं त्वापानायं त्वा व्यानायं त्वा सते त्वासते त्वाद्यस्त्वौषंधीभ्यो विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो यतंः प्रजा अक्खंद्रा अजांयन्त तस्मैं त्वा प्रजापंतये विभूदाव्रे ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि॥२५॥

यां वा अध्वर्यश्च यजंमानश्च देवतांमन्तिर्तस्तस्या आ वृंश्चेते प्राजापृत्यं दंधिग्रहं गृंह्णीयात्प्रजापंतिः सर्वा देवतां देवतांभ्य एव नि ह्रुंवाते ज्येष्ठो वा एष ग्रहांणां यस्यैष गृह्यते ज्येष्ठांमेव गंच्छति सर्वांसां वा एतद्देवतांना र रूपं

यदेष ग्रहो यस्यैष गृह्यते सर्वांण्येवैन १ रूपाणि पशूनामुपं तिष्ठन्त उपयामगृहीतः॥२६॥

असि प्रजापंतये त्वा ज्योतिंष्मते ज्योतिंष्मन्तं गृह्यामीत्यांह् ज्योतिंरेवैन १ समानानांं करोत्यग्निजिह्वेभ्यंस्त्वर्ताः इत्यांहैतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं एवेन् सर्वाभ्यो गृह्णात्यपेंन्द्र द्विषतो मन् इत्यांह् भ्रातृंव्यापनुत्त्ये प्राणायं त्वापानाय त्वेत्यांह प्राणानेव यजमाने दधाति तस्मैं त्वा प्रजापंतये विभूदाब्रे ज्योतिष्मते ज्योतिष्मन्तं जुहोमि॥२७॥

इत्यांह प्रजापंतिः सर्वा देवताः सर्वांभ्य एवेनं देवतांभ्यो जुहोत्याज्यग्रहं गृंह्णीयात्तेजंस्कामस्य तेजो वा आज्यंन्तेज्ञस्व्यंव भंवति सोमग्रहं गृंह्णीयाद्वह्मवर्च्सकांमस्य ब्रह्मवर्च्सं वे सोमों ब्रह्मवर्च्स्यंव भंवति दिधग्रहं गृंह्णीयात्पशुकांम्स्योग्वे दध्यूक्प्शवं ऊर्जेवास्मा ऊर्जं पश्नवं रुन्द्वे॥२८॥

उपयामगृंहीतो ज्ञहोमि विश्वेति विश्वे द्विर्यदेते त्रिर्भवन्त्यूमाः। स्वादोः स्वादीयः स्वादुनां सृजा समतं ऊ षु मधु मधुनाभि योधि। उपयामगृंहीतोऽसि प्रजापंतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः प्रजापंतये त्वा। प्राण्यहान्गृंह्णात्येतावद्वा अस्ति यावंदेते ग्रहाः स्तोमाश्छन्दा स्मि पृष्ठानि दिशो यावंदेवास्ति तत्॥२९॥ अवं रुन्द्धे ज्येष्ठा वा एतान्ब्रांह्मणाः पुरा विद्वामंक्रन्तस्मात्तेषा

सर्वा दिशोऽभिजिता अभूवन् यस्यैते गृह्यन्ते ज्यैष्ठमंमेव गंच्छत्यभि दिशों जयित पश्चं गृह्यन्ते पश्च दिशः सर्वांस्वेव दिक्ष्वृंध्रवन्ति नवंनव गृह्यन्ते नव वै पुरुषे प्राणाः प्राणानेव यजमानेषु दधित प्रायणीयं चोदयनीयं च गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः॥३०॥

प्राणैरेव प्रयन्तिं प्राणैरुद्यंन्ति दश्मेऽहंन्गृह्यन्ते प्राणा वै प्राणग्रहाः प्राणेभ्यः खलु वा एतत्प्रजा यंन्ति यद्वांमदेव्यं योनेश्च्यवंते दश्मेऽहंन्वामदेव्यं योनेश्च्यवते यद्दंश्मेऽहंन्गृह्यन्तें प्राणेभ्यं एव तत्प्रजा न यंन्ति॥३१॥

तत्प्रांणग्रहाः सुप्तित्रिर्श्यच॥10॥॥———[१०]

प्र देवं देव्या धिया भरंता जातवेदसम्। ह्व्या नों वक्षदानुषक्। अयमु ष्य प्र देवयुर्होतां युज्ञायं नीयते। रथो न योर्भीवृतो घृणीवाश्चेतित त्मनां। अयम्ग्निरुरुष्यत्यमृतांदिव जन्मनः। सहंसश्चिथ्सहीयां देवो जीवातंवे कृतः। इडांयास्त्वा पदे वयं नाभां पृथिव्या अधि। जातंवेदो नि धीमृह्यग्ने ह्व्याय वोढंवे।॥३२॥

अग्रे विश्वेभिः स्वनीक देवैरूणीवन्तम्प्रथमः सींद् योनिम्।

कुलायिनं घृतवंन्तर सिवत्रे यज्ञं नय यजंमानाय साधा सीदं होतः स्व उं लोके चिकित्वान्थ्सादयां यज्ञर सुंकृतस्य योनौं। देवावीर्देवान् हृविषां यजास्यग्ने बृहद्यजंमाने वयो धाः। नि होतां होतृषदंने विदानस्त्वेषो दीदिवार अंसदथ्सुदक्षः। अदंब्धव्रतप्रमित्वंसिष्ठः सहस्रम्भरः शुचिजिह्वो अग्निः। त्वं दूतस्त्वम्॥३३॥

उ नः प्रस्पास्त्वं वस्य आ वृषभ प्रणेता। अग्ने तोकस्यं नस्तने तन्नामप्रयुच्छन्दीद्यंद्वोधि गोपाः। अभि त्वां देव सवित्रीशांनं वार्याणाम्। सदांवन्भागमीमहे। मही द्यौः पृथिवी चं न इमं यज्ञम्मिमिक्षताम्। पिपृतां नो भरीमभिः। त्वामंग्ने पुष्कंरादध्यथंर्वा निरंमन्थत। मूर्ग्नो विश्वस्य वाघतंः। तम्॥३४॥

त्वा द्रध्यङ्कृषिः पुत्र ईधे अर्थर्वणः। वृत्रहणंम्पुरंद्रम्। तमुं त्वा पाथ्यो वृषा समीधे दस्युहन्तंमम्। धनंज्य रणेरणे। उत ब्रुंवन्तु जन्तव उद्ग्रिर्वृत्रहाजंनि। धनंज्यो रणेरणे। आ य रहस्ते न खादिन शिशुं जातं न बिभ्रंति। विशामग्रि स्वंध्वरम्। प्र देवं देववीतये भरता वसुवित्तंमम्। आ स्वे योनौ नि षींदतु। आ॥३५॥

जातं जातवेदिस प्रियरं शिशीतातिथिम्। स्योन आ गृहपंतिम्। अग्निनाग्निः सिप्यते कविर्गृहपंतिर्युवां। हृव्यवाङ्कुह्वांस्यः। त्वः ह्यंग्ने अग्निना विप्रो विप्रेण सन्थ्यता। सखा सख्यां सिम्ध्यसें। तम्मंजियन्त स्कृत्मपुरोयावानमाजिषुं। स्वेषु क्षयेषु वाजिनम्ं। युज्ञेनं यज्ञमंयजन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्न्। ते ह् नाकंम्महिमानंः सचन्ते यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः॥३६॥

वोढंवे दूतस्त्वन्तमुं सीद्त्वा यत्रं चृत्वारिं च॥11॥॥————[११]

युआन इमामंगृभ्णं देवस्य सन्ते वि पाजंसा वसंवस्त्वा समाँस्त्वोर्ध्वा अस्याकूंतिं यदंग्रे यान्यग्रे यं यज्ञमेकांदश॥11॥ युआनो वर्मं च स्थ आदित्यास्त्वा भारंती स्वार अहर पद्वंत्वारिरशत्॥46॥ युआनो वाजेंवाजे॥॥——[१२]

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/